

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118209642
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118209642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: R.. M. F., so sídlom H. XXX/X, T., IČO: 31 938 183, zast. JUDr. Martinom Bickom, advokátom so sídlom Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, proti žalovanému: R. Q., trvale bytom H. XXXX/XX, M., o zaplatenie 559,24 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. septembra 2019, č.k. 15Csp/153/2018-65, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 68,83 eur s príslušným úrokom z omeškania zastavil, výrokom II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 490,41 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 23.10.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,38 %. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal pôvodne voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 559,24 eur s úrokom z omeškania a náhrady trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe splnomocnenia zo dňa 23.10.2017 žalobca zastupoval žalovaného 1/ vo veci vedenej pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Trenčín. Keďže sa žalovaný 1/ v tom čase nachádzal vo väzbe, tak aby žalobca mohol konať, splnomocnenie mu udelil žalovaný 2/, otec žalovaného 1/, ako osoba oprávnená na takýto úkon v zmysle Trestného poriadku. Súčasťou splnomocnenia bola dohoda o tom, že advokátovi patrí odmena za zastupovanie spolu sa výdavkami a stratou času, pričom obaja splnomocnitelia boli povinní zaplatiť advokátovi odmenu za právne služby spoločne a nerozdielne. Dňa 19.2.2018 došlo k vypovedanie plnomocenstva. Advokát, žalobca, vykonal úkony právnej služby, za ktoré si uplatnil odmenu. Spolu sa jednalo o trovy právneho zastúpenia spolu s DPH vo výške 1.309,24 eur, žalovaní uhradili zálohu 750 eur, a preto neuhradený zostatok si žalobca uplatnil žalobou vo výške 559,24 eur. Uznesením zo dňa 16.5.2019 súd konanie voči pôvodnému žalovanému 1/ zastavil dôvodom, že bol na jeho majetok vyhlásený konkurz a bol oddlžený. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.6.2019. Súd preto ďalej konal ako so žalovaným už len s pôvodným žalovaným 2/. Žalobca zobral žalobcu na pojednávaní späť v časti o zaplatenie sumy 68,83 eur. Žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby, súd preto rozhodol najskôr o čiastočnom pripustení späťvzatia žaloby a zastavení konania v tejto časti. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaný ako otec obvineného udelil žalobcovi ako obhajcovi plnomocenstvo na obhajobu jeho syna v trestnom konaní pre prečin nebezpečného vyhrážania, čo nepochybne môže ako

príbuzný v priamom rade (otec) učiniť v zmysle § 39 ods. 1 a 2 Trestného poriadku. Totožného obhajcu si zvolil v trestnom konaní aj sám pôvodne žalovaný 1/. Splnomocnenie udělili žalobcovi dňa 23.10.2017, ktoré obaja aj podpísali. Žalovaný síce najskôr namietal svoj podpis na plnomocenstve, od ktorej námietky však vzápätí upustil. Súd preto nezameral dokazovanie na preukázanie pravosti podpisu žalovaného, nakoľko na svojej námietky o nepravosti podpisov v konaní netrval. Súd tak mal udelenie plnomocenstva a vlastnoručný podpis listiny zo strany žalovaného za preukázaný. V listine označenej ako plnomocenstvo súčasne obaja splnomocnitelia vyhlásili, že vedia, že za toto zastupovanie patrí odmena s výdavkami a náhradu za stratu času a sú ich povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne s tými, ktorí spolu s nimi dali splnomocnenie bez ohľadu na to, či bola aj prisúdená. Žalobca na listine vyhlásil a podpísal, že plnomocenstvo prijíma. Súd konštatoval, že žalobca tak má proti žalovanému právo na zaplatenie odmeny a náhrady advokáta za poskytnutie právnej služby, pri výpočte ktorých sa postupuje podľa ustanovení vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. Súd konštatoval, že uplatnené úkony právnej služby, tie ktoré ostali predmetom konania po čiastočnom späťvzatím žaloby, boli podľa obsahu spisu, vrátane obsahu vyšetrovacieho spisu, žalobcom ako obhajcom vykonané. Trovy právneho zastúpenia predstavovali spolu sumu 1.240,43 eur, uhradených bolo 750 eur, a preto nezaplatená ostala suma 490,43 eur, z čoho si žalobca uplatnil sumu 490,41 eur. Nakoľko nebolo preukázané, že by žalovaný túto časť čo i len čiastočne uhradil, súd žalobe ako dôvodnej vyhovel, nakoľko všetky uplatnené úkony zodpovedajú skutočne vykonaným úkonom v rámci trestného konania. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, a tak žalobcovi súd priznal nárok na úrok z omeškania vo výške určenej nar.vl. č. 87/1995 Z.z. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Naďalej zotrval na svojom tvrdení, že nevie, aké plné moci boli v danej veci podpísané, pričom mal po celú dobu za to, že žalobcu splnomocnil len za účelom návštevy jeho syna do ÚVTOS Ilava. Zo strany žalobcu nikdy nebol informovaný o priebehu konania a neplatil žiadne zálohy. Stretnutie so žalobcom vybavovala pani U. (poškodená v trestnom konaní), ktorú navrhol vypočuť v konaní ako svedkyňu. Výsluch svedkyne pritom navrhoval za účelom objasnenia komunikácie so žalobcom a k tomu, za akých okolností bol splnomocnený. Ako svedka navrhoval vypočuť aj pána J., ktorý mal sprostredkovať pôvodne žalovanému 1/ advokáta. Výsluch svedkov nebol zo strany súdu umožnený dôvodiac, že okolnosti, ku ktorým by sa mali svedkovia vyjadriť, nie sú spôsobilé vyvrátiť záver, že žalovaný je povinný k úhrade celého záväzku z titulu solidárneho dlžníctva. Svedkovia pritom vedeli potvrdiť, že plná moc mala slúžiť iba na prvú stretnutie advokáta s jeho synom. Pokiaľ ide o jeho vyjadrenie k pravosti jeho podpisu na generálnej plnej moci, ktorá mu bola na pojednávaní pred súdom prvej inštancie predložená, uviedol, že od začiatku mal za to, že plnú moc predloženú na pojednávaní on nikdy vlastnoručne nepodpísal. Je síce pravda, že následne pod tlakom a stresom na tejto námietke netrval, ale to len z dôvodu, že uviedol, že si na to presne nepamätá. Súdu ďalej vytykal, že i napriek tomu, že napokon uviedol, že si na podpisovanie plnej moci nepamätá, nevykonal žiadne dokazovanie smerujúce k overeniu pravosti jeho podpisu na tejto plnej moci a v rovnakej súvislosti navrhovaných svedkov odmietol vypočuť. Súd teda nepostupoval správne, keď nezameral dokazovanie na preukázanie pravosti jeho podpisu. Ako od počiatku uviedol, podpísal len jednu plnú moc za účelom, aby mohol navštíviť svojho syna v ÚVTOS v Ilave. Následne svojím zastupovaním poveril žalobcu ako obhajcu na základe generálnej plnej moci jeho syn, nie on. Od začiatku bolo žalobcom tvrdené, že plná moc je za účelom prvej návštevy jeho syna v Ilave a že nebude povinný platiť za jeho obhajobu žiadne trovy. Advokáta, ktorý mal konať, nikdy nevidel a táto istá osoba advokát dnes zastupuje advokáta, ktorý mal hájiť údajne aj jeho práva. Takýto postup považoval za v rozpore s dobrými mravmi. Má platiť za úkony, ktoré advokát nevykonal, na ktoré poslal svojho syna a teraz platiť znova za zastupovanie, kde sa nechal advokát zastupovať svojim synom, tiež advokátom. Taktiež nesúhlasil s výrokom súdu o priznaní trov pred súdom prvej inštancie v prospech žalobcu, nakoľko žalobca sa dal zbytočne ako advokát zastúpiť iným advokátom, a to svojim synom, ktorý so žalobcom vykonáva svoju advokátsku činnosť dokonca v jednej advokátskej kancelárii. Dodal, že je v rozpore s dobrými mravmi, ako i v rozpore so zásadami advokácie, aby advokát, ktorý na základe substitučnej plnej moci poskytoval právne služby pôvodne žalovanému 1/, napokon vystupoval proti týmto klientom, ktorým predtým poskytoval právne služby. Poukázal na to, že podľa Advokátskeho poriadku platí, že advokáti nesmú zastupovať klientov, ktorých záujmy sú v rozpore, alebo ak hrozí, že počas poskytovania právnych služieb budú v rozpore.

3. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom konštatoval, že žalovaný riadne podpísal plnú moc, bola mu vysvetlená a jedno vyhotovenie si prevzal; tvrdenie o tom, že údajne nevie, akú plnú moc podpísal, považoval za výhovorkou žalovaného. Je nepochybné, že záväzok pôvodne žalovaného 1/ a žalovaného 2/ bol vyjadrený spoločne a nerozdielne. Uviedol, že konanie substitučne splnomocneného advokáta nemá vplyv na solidárny záväzok tých, ktorí splnomocnenie udelili. Ďalej tvrdil, že nie je pravda, že by mali existovať akési dve plné moci. Je to vyslovene klamstvo a snaha zmiasť súd. I keď žalovaný predložil akýsi dôkaz, podpisový vzor, tento predložil po skončení dokazovania a tiež už po vyhlásení rozsudku. V sporovom konaní platí koncentračná zásada. K trovám konania uviedol, že každý má právo konať sám alebo si môže zvoliť za seba zástupcu. Je slobodnou voľbou vybrať si advokáta a toto právo nie je nijako obmedzené. Vôbec nie je v rozpore s dobrými mravmi ani výkonom advokácie nechať sa zastúpiť iným advokátom. Na základe uvedeného žiadal odvolací súd, aby podané odvolanie zamietol ako nedôvodné a zaviazal žalovaného zaplatiť trovy odvolacieho konania.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd konanie sčasti zastavil, odvolaním napadnutý nebol, preto je rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

6. Odvolací súd sa najskôr zaoberal odvolacou námietkou žalovaného týkajúcou sa nevykonania ním navrhovaných výsluchov dvoch svedkov, pani Vrtlíkovej a pána Grbeleho, následne sa vysporiadal tvrdením žalovaného, že podpísal len jednu plnú moc na zastupovanie žalobcom, a to za účelom, aby mohol navštíviť svojho syna vo väzbe, potom sa venoval namietanému rozporu s dobrými mravmi, ktorý žalovaný videl v postupe žalobcu, a nakoniec vyhodnotil otázku náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie, ktorú žalovaný podaným odvolaním spochybnil.

7. Odvolací súd sa vecne nemohol zaoberať námietkou žalovaného, podľa ktorej nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie pre to, že sa nezaoberal tým, že plnú moc nikdy vlastnoručne nepodpísal a nezameral dokazovanie na vyriešenie tejto spornej skutočnosti.

8. V ustanovení § 383 CSP je vyjadrená zásada, že odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Odvolací súd nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednáwanej veci. Táto zásada vyplýva z princípu neúplnej apelácie. Výnimkou sú prípady, v ktorých odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní. Ak je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla, ako aj doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP, pokiaľ pôjde o tzv. novoty v odvolacom konaní. Odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak (i) sa týkajú procesných podmienok, (ii) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, (iii) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo (iv) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Podľa dovolacieho súdu v danom prípade sa o tzv. novoty v odvolacom konaní v zmysle predpokladanom Civilným sporovým poriadkom nejednalo.

9. Ak žalovaný spočiatku v konaní namietal pravosť svojho podpisu na plnomocenstve a od tejto námietky upustil na pojednávaní dňa 5.9.2019 konštatovaním „túto námietku nech súd nechá tak“, teda tento prostriedok procesnej obrany nepoužil v konaní pred súdom prvej inštancie, tak platí, že ak tento prostriedok procesnej obrany žalovaný uplatnil až v odvolacom konaní, nemožno naň prihliadať podľa § 366 CSP. Novo použité skutkové tvrdenia žalovaného sa netýkajú procesných podmienok

[medzi ktoré patria napríklad právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania (litispendencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a podobne], netýkajú sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nejde ani o situáciu, kedy ich žalobca bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (namietat pravosť svojho podpisu, na ktoré sa žalovaný pri svojich skutkových tvrdeniach odvoláva, mal k dispozícii nepochybne už v štádiu konania pred súdom prvej inštancie). Z uvedeného dôvodu, keď neboli zistené podmienky na pripustenie novôt v odvolacom konaní, odvolací súd na žalovaného tvrdenia o nepravosti svojho podpisu pri svojom rozhodovaní neprihliadal.

10. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia, keď neakceptoval jeho návrh vypočuť pani Vrtlíkovú a pána Grbeleho. Títo pritom vedeli potvrdiť, že plná moc mala slúžiť iba na prvé stretnutia žalobcu s jeho synom.

11. Čo sa týka plnomocenstva ako listinného dôkazu, je potrebné vychádzať zo všeobecného pravidla, že písomnostiam obsahujúcim potvrdenie o určitej skutočnosti a podpis osoby, ktorej sa daná skutočnosť týka, je potrebné v rámci hodnotenia dôkazov pripisovať vysokú mieru preukaznosti. Na preukaznosti písomných právnych úkonov je založená spoľahlivosť tejto formy v právnych vzťahoch a prevažná väčšina významnejších právnych úkonov je z toho dôvodu práve v písomnej forme robená. Písomná forma zabezpečuje vysokú mieru dôvery v obsah a významne prispieva k stabilite právnych vzťahov. Vychádza sa totiž z predpokladu, že podpísanie listiny, ktorej obsah nezodpovedá skutočnosti, by bolo zo strany osoby plne spôsobilej na právne úkony konaním v rozpore s elementárnou obozretnosťou v životných situáciách, konaním vysoko ohrozujúcim vlastné právne postavenie, teda všeobecne konaním vysoko neracionálnym. Takúto dôkaznú silu nemožno s výhradou ďalej uvedenou v zásade uprieť ani v tomto prípade listine plnomocenstva.

12. Uvedená dôkazná sila podpísanej listiny však neznamená nemožnosť preukázania opaku skutočnosti vyplývajúcej z podpísanej listiny. Strana preukazujúca opak však musí poskytnúť dôkaz porovnateľnej preukaznosti, ako je listina obsahujúca podpis. V tomto prípade výsluch navrhovaných osôb nemohol privodiť záver, ktorý by zbavoval žalovaného povinnosti uhradiť dlh, na ktorý bol solidárne zaviazaný. Žalovaného podpis nebol právne spochybnený, a preto súd prvej inštancie správne nevykonal tieto navrhované dôkazy zo strany žalovaného.

13. S uvedenou námietkou úzko súvisela i ďalšia odvolacia námietka žalovaného, a síce že plnú moc podpísal iba za účelom návštevy svojho syna vo väzbe.

14. Platí skôr uvedené, teda že podpísanie listiny, ktorej obsah nezodpovedá skutočnosti, by bolo zo strany osoby plne spôsobilej na právne úkony konaním v rozpore s elementárnou obozretnosťou v životných situáciách, konaním vysoko ohrozujúcim vlastné právne postavenie, teda všeobecne konaním vysoko neracionálnym. Inak povedané, pri rozpore obsahu podpísanej listiny a mienkou osoby spochybňujúcou takúto listinu, treba dať prednosť obsahu podpísanej listiny. V opačnom prípade by nastal stav, v ktorom by na spochybnenie obsahu podpísanej listiny stačilo len konštatovanie, že tento písomný prejav bol inak myslený, než je vyjadrený. To by bolo v rozpore s princípom legality, pretože „zmyslom ochrany legality v súkromnej sfére nie je len ochrana záujmov jednej zmluvnej strany, ale predovšetkým ochrana obidvoch zmluvných strán podľa ústavnej zásady pacta sunt servanda (čl. 2 ods. 2 ústavy)“ (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 184/2015 zo dňa 26.8.2015). Pri tomto právnom úkone by preto podľa argumentácie žalovaného neboli ochránené práva ani jednej zo strán konania, keďže spochybnenie obsahu písomne podpísanej listiny by mohlo nastať ktoroukoľvek stranou a stačilo by na suspendovanie právnych účinkov vyvolaných týmto právny úkonom.

15. Ďalej žalovaný zastával názor, že je v rozpore s dobrými mravmi, ak advokát, ktorý mal konať, nikdy nekonal, a táto istá osoba zastupuje v tomto konaní žalobcu.

16. Odvolací súd konštatuje, že nie je pravdou, že by žalobca v trestnom konaní nevystupoval ako obhajca syna žalovaného, nakoľko z obsahu vyšetrovacieho spisu jasne plynie, že žalobca v trestnom konaní ako obhajca syna žalovaného vystupoval.

17. Žalovaný nesúhlasil i s rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania z toho dôvodu, že žalobca sa dal zbytočne zastúpiť iným advokátom, pritom sám je advokát.

18. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4 MCdo/16/2014 zo dňa 29.9.2015 zdôraznil, že je plne na úsudku advokáta, či sa nechá v konaní zastúpiť. Zdôraznil, že „ústavne garantované právo na právnu pomoc zahŕňa právo účastníka konania zvoliť si, či sa nechá alebo nenechá zastúpiť v konaní a prípadne tiež kým. Právne zastúpenie je tak ponechané úplne na vôli účastníka, a to bez ohľadu na to, či by sa bol schopný zastupovať sám. Dôvody rozhodnutia účastníka nechať sa v konaní zastúpiť advokátom nemožno hľadať len v nedostatku jeho právneho vzdelania, ale napríklad aj vo väčšej miere objektivity zástupcu, jeho konkrétnej špecializácii na danú problematiku a podobne. Účastník konania si musí byť vedomý toho, že v prípade neúspechu poniesie náklady konania, prípadne aj náklady právneho zastúpenia protistrany“.

19. Optikou tohto záveru treba vyhodnotiť túto odvolaciu námietku ako nedôvodnú. Žalobca, napriek tomu, že sám je advokát, nie je vylúčený z možnosti nechať sa zastúpiť v súdnom konaní iným advokátom. Rovnako tak nie je vylúčené, aby sa dal zastúpiť svojim synom.

20. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednýmyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).